

[Finansministeren.]

yderne er nødt til at give flere Penge ud til de forskellige beskattede Varer, end de ellers vilde have anvendt til disse Varer, og derved faar de færre Penge tilovers til Køb af andre Varer. En høj Skat paa Tobak og Spiritus virker saaledes ikke blot begrænsende paa Forbruget af Tobak og Spiritus, men virker nok saa meget formindskende paa Forbruget af andre Varer, og formentlig paa Forbruget af de Varer, Forbrugerne helst vil undvære.

Saa vidt jeg kan se, maa en Forhøjelse af Indkomstskatten i Hovedsagen virke paa samme Maade.

Der er imidlertid den Forskel paa en Forhøjelse af Indkomstskatten og paa Gennemførelsen af forskellige Forbrugsafgifter, at Indkomstskatten i Kraft af den eksisterende Progression i højere Grad kommer til at hvile paa den bedststillede Del af Befolkningen.

Man siger fra visse Sider heroverfor, at vi herved svækker Foretagsomheden. Men mon ikke det vil være rigtigst da at spørge, om man mener, at Produktionens Fremgang i dette Land alene beror paa de velstillede Kredses Foretagsomhed. En Øgning af Produktionen i Dag stiller i høj Grad Krav til Arbejdere, Landbrugere og Funktionærer og kræver en større Indsats fra dem. Der bør være Grænser for, hvor længe man gennem Udskrivning af nye Skatter paa det almindelige Forbrug ensidigt kan placere Hovedbyrderne paa den brede Befolkning.

Der er i Dag en betydelig Velstand hos visse Lag af Befolkningen, og disse Kredse har ikke til nu lidt større personlige Afsavn som Følge af vor vanskelige økonomiske Situation. Det vil være rimeligt at forlange, at ogsaa denne Del af Befolkningen viser Samfundssind og er med til at tage en Indskrænkning i Levemåden for at bidrage til at hjælpe Landets Økonomi paa Fode.

Jeg vil gerne have Lov til at paapege endnu et Forhold i Forbindelse med den megen Tale om, at Opsparingen gaar ned som Følge af disse Skatter. Disse Skatter opkræves jo for at dække nye Udgifter fra Staten, men deres egentlige Formaal er, som det fremgaar af det allerede nævnte, at sikre den tilsigtede Konsolidering.

Det er muligt, at visse Medborgere vil foretrække at afholde Skatten ved at nedsætte deres Opsparing fremfor at nedsætte deres Forbrug. Forhaabentlig sker det ikke; det vilde være uheldigt og vidnende om manglende Forstaaelse hos de paagældende.

Lad mig hertil føje, at det naturligvis vilde have været en billig Gestus, om jeg her

i Dag havde stillet Forslag om en langt højere Indtægtsgrænse, det vil sige havde foreslaet langt flere undtaget fra denne Ekstrabeskatning. Naar dette ikke er foreslaet, skyldes det, at Forslaget ikke skal være et Demonstrationsforslag, og at de politiske Muligheder for Forslagets Gennemførelse derfor maa formodes at være øget betydeligt ved den Form, det har faaet, altsaa derved, at der er valgt en relativ lav Indtægtsgrænse. Herved opnaas naturligvis samtidig, dels at Ekstraskattens Provenu bliver væsentlig større, og dels at Forslaget virkelig faar forbrugsbegrænsende Karakter.

I Anledning af den i Dagspressen fremførte Kritik af Standsningen af Handelen med Pelsvarer vil jeg gerne bemærke, at det af Handelsministeriet udstedte Salgsforbud for Pelsvarer er udfærdiget i Medfør af Lov Nr. 158 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. af 29. Marts 1943, jfr. Loven af 30. Marts 1947, hvorefter Handelsministeren er bemyndiget til at træffe midlertidige Foranstaltninger med Hensigt paa Landets Forsyning med nødvendige Varer, Forbrugsbegrænsning, hensigtsmæssig Fordeling af Landets Varebeholdninger samt Fremme eller Regulering af Vareproduktionen. Handelsministeriet har tidligere ved Gennemførelse af Salgsforbud anvendt den tilsvarende Bemyndigelse i Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer m. v. Saaledes gennemførtes der den 1. Oktober 1939 Salgsforbud for Tobaksvarer samt Chokolade og Sukkervarer og Spirituosa, og den 25. Marts 1940 udstedte Handelsministeriet Salgsforbud for en Række Varer, herunder Manufakturvarer og Guld- og Sølvvarer. Naar man saaledes har fundet det rigtigt at udstede Salgsforbud paa Grundlag af den i Vareforsyningsloven indeholdte Bemyndigelse, skyldes det, at Regeringen har fundet det ønskeligt at imødegaa ekstraordinære Varekøb, Hamstring, som Følge af Lovforslag, der fremsættes for Rigsdagen.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale det første Forslags Enkeltheder.

Forslagets § 1 foreskriver en Forhøjelse paa 10 pCt. af den ordinære Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaaret 1947—48 for alle andre skattepligtige end Aktieselskaber. Der er foreskrevet visse Minimumsbeløb for Opkrævningen, dels for at fritage de ringest stillede Skatteydere for denne ekstra Skattebyrde, dels ogsaa for at undgaa Omkostninger og Administration med Hensyn til Opkrævningen af en Række